

Kiálts!

Szabad sírni vagy nevetni,
Az isteni asztról elvenni.
Emelkedik a színvonal,
Minél több tudást birtokol.

A világról könyvek ismertetnek,
Lapos telefonba sűrűsödnek.
A tantuszt emlékbe elteszem,
Rá már úgysincs szükségem.

Az életet két kanállal eszem,
Attól tartok, mindenből nem jut nekem.
Nem az utolsó csepp a hibás,
Ha kicsordult a teli pohár.

Ne hallgassunk, ordítsunk!
Kiálts, világ: elég volt, elég!
Nem veheted el az élet szépségét,
Az emberek megmaradt reményét.

Legyen vége, megáld az Isten érte,
Bölcs alkotást, mosolyt kérne.
Az új életünk már rajzolódik,
Felnő az idő a reménységig.